

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2009/7

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Útravaló (11.) – „Több haszna van...”

(Elhangzott a Méliusz Rádióban, 2005. tavaszán)

A tavaszi napsütésben többen azon gondolkoznak, hogy mit érdemes elvetni a kiskertben, mi hozna igazán hasznot és örömet is. Egy jézusi példázat szerint a jó földbe vetett gabonamag 30-60-100 annyi terem. A városi emberek közül sokan inkább a kamatokat, a tőzsdei híreket és a befektetési lehetőségeket figyelik, mert szeretnének minél nagyobb haszonra szert tenni. A továbbtanuló diákok pedig a nagyobb anyagi hasznot ígérő, jobban fizető szakmák, pályák felé fordulnak.

Magunk és szeretteink életéhez, a mindennapi kenyérhez, öltözethez, meleg otthonhoz bizonyos anyagi javakra szükségünk van, ezekért naponta el kell végeznünk tisztességgel a munkánkat.

Mások éjjel-nappal dolgozva próbálnak nagyobb hasznot szerezni, mert úgy gondolják, akkor sok mindent megvehetnek, és boldogabban élhetnek.

A napi szükséges eszközökön túli birtoklás mindenáron való elérése azonban kevésbé teszi boldoggá az embert. Sőt, könnyen a minden áron való szerzés és birtoklás örömtelen rabjaivá válhatunk. A birtokolt tárgyakat, javakat azonban könnyen el is veszíthetjük, és így a birtoklás pillanatnyi öröme hamar szomorúságra változhat.

A Péld 3,13. és következő verseiben azt olvashatjuk, hogy: „*Boldog az az ember, aki megtalálta a bölcsességet és az az ember, aki értelmet kap. Mert több haszna van ennek, mint az ezüstnek, és nagyobb jóvedelme, mint a színaranynak. Drágább ez a gyöngynél, és semmi sem fogható hozzá, amiben kedved leled...*”

A bibliai bölcsesség lényeges jellemzője az, hogy terveinkből, cselekedeteinkből az alkalmazott földi ismeretek mellett ne felejtjük ki az Örökkévaló Istent.

Miért van több haszna a bölcsességnek, mint a színaranynak?

– Azért, mert a bölcsességet – szemben bármely vagyontárgyunkkal – senki sem veheti el tőlünk.

– A bölcsesség bármikor, bármely élethelyzetben kéznél van, hogy segítsen.

– A bölcsesség tanít meg helyesen használni életünket, erőnket, tudásunkat, időnket.

– A bölcsesség segít az örömteli, békességes kapcsolatokra családtagjainkkal, barátainkkal, az emberekkel, és teremtetten Istennel.

– A bölcsesség segít jól forgatni a ránk bízott anyagi javakat is, hogy azok által is gazdagodhassunk.

– A pillanatnyi, de mindenképpen csak mulandó hasznot hozó földi javakkal szemben a bölcsesség elvezethet az örökkévalóság útjára is.

– A bölcsességnek több haszna van, mert arra figyelmeztet, hogy először gondoljuk át a mai napunkat, sőt egész életünket, hogy nehogy a rövid távú hasznot hozó dolgok után fussunk csupán, és közben elveszítsük az Istentől nekünk is felkínált igazi, tartós békességet, örömet, boldogságot.

Jézus nemcsak a jó földbe elvetett gabonamag szép tereméséről tanított, hanem az ószövetségi bölcsességet folytatva, kérdésével figyelmeztet ma is arra minket, hogy: „Mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?” Merjük kipróbálni a bibliai igazságot a mai napon is: „Boldog az az ember, aki megtalálta a bölcsességet, és az az ember, aki értelmet kap: mert több haszna van ennek, ... mint a színaranynak.”

Püski Lajos

„Az Úr csodásan működik”

Nem is olyan régen történt... A szokásos időpontban bemegyek a másodikos gyermekeimhez a hittan órát megtartani. Egyesével futnak a gyerekek, mutatják a füzetüket, hogy mielőbb értékelhessem „koronával”, ami bizonyos szám kigyűlése után jelképes ajándékot jelent nekik. Persze, csak a kitartóbbak. Mert egyre kevesebb gyermeket tudok meggyőzni arról, hogy fontos a füzet. Szóval az órák eleje pár percig zajos. De most valami más történt. Az egyik gyermekem fennhangon bizonygatja a többieknek, hogy nincs is Isten! Érződik a hangján, hogy ez meggyőződése. Megszólal a másik rendetlenkedő. Persze, hogy nincs! Az apukám is megmondta. Nem is érti, miért erőlködök ezzel a sok mesével, mert ez mind csak hazugság... Valamit mondok rá, de érzem, nincs még elrendezve a dolog. Nem győztem meg. Nem vagyok hiteles a számára, mert neki az apukája most a tekintély. (Nyilván, az anyukája íratta be hittanra, mert jön rendületlenül minden héten, és elkövet mindent, hogy este hulla fáradtan essek az ágyamba.) Közben kiosztom a koronákat, s kezdem az órát. Énekek, új történet, s most következik a szokásos ima. Úgy szoktuk, hogy egy mondatot elmondok én, s a csoport hangosan megismétli ugyanazt a mondatot. Szeretek így imádkozni, mert van időm rendszerezni a gondolataimat. Mély lélegzetet veszek, és mégis csak belefűzöm az imámba a következő kérést is: Uram! Kérlek, egyértelműen, és világosan mutasd meg, hogy Te létezel. Nem tudom hogyan, de legyen egyértelmű a kételkedők számára is. A következő héten, akkor nagy bátran rá is merek kérdezni, hogy na, megmutatta már Isten, hogy létezik?

– Nem - kaptam a választ. Mégis nyugodtabb voltam én is, meg az egész óra. Úgy éreztem, most már megtettem, amit nekem meg kellett tennem. A többi nem érdekel. És ezután jött a következő hét. Az óra második felében a fiúcska maga hozta fel a témát:

– Ildikó néni! Már tudom, hogy van Isten!

– Mi történt? - kérdezek vissza.

Gondolkozik egy kicsit, s nyugodtan mondja a szemembe:

– Nem tudom. Már nem emlékszem, de már tudom, hogy van Isten!

Ezt követően sorba jelentkeztek a gyerekek és mondták el átélt megtapasztalásukat. Ujjongott a szívem. Nem győztem magamban hálát adni, s eszembe jutott a 2Kor. 3.16. „*Ezt mondja az Úr: Csináljatok sok gödröt ebben a patakmederben. Nem láttok szelet, nem láttok esőt, mégis megtelik ez a patakmeder vízzel, és ihattok ti is, meg a jószágaitok, az állataitok is. De ez még csekélység az ÚR előtt. Ő Móábot is a kezetekbe adja.*”

Kristófné Máthé Ildikó

Gyerekhéten

Kitekintő – Apakép, atyakép

Javában zajlott a Darwin-féle fejlődélmélet terjedése, amikor Jung, neves svájci pszichológus, a másik oldalról, a komplex lélektan felől közelítve felfedezte az ember istenképűségét. Véleménye szerint az emberi lélek mély rétegeiben olyan öskép van Istenről, amelyet nem tapasztalati úton szereztünk, hanem immanensen, belsőleg hozzánk tartozóan létezik, mintegy az „isteni pecsétnyomó lenyomata”. Azért vagyunk képesek Istenről tudomást szerezni, mert Ő rögzítette bennünk „érintésének” nyomát. Az ember arra tud rezonálni, amiből valamilyen emlékeztető van benne. Kitalálni nem tudunk teljesen ismeretlen entitásokat, csak rátalálhatunk ilyenekre. Ezek persze akkor is léteznek, ha nem fedezzük fel őket. Az pedig, hogy a bennünk élő istenkép milyenné alakul, elsősorban a szülőktől, kiváltképpen az apától függ.

Ha az apa domináns, autokratikus, uralkodó személy, akkor a gyermek istenképe is ennek megfelelő lesz: tekintélyes, de kemény, esetleg távoli és rideg, büntető, akinek engedelmeskedni kell. Ezt az engedelmeséget azonban a félelem és nem a szeretet motiválja. Az a hívő ember, akinek ilyen az istenképe, könnyen válik törvényeskedővé, esetleg jobban szeret a bűnről és büntetésről beszélni, mint az evangéliumról, az üdvösségről és a jézusi szeretetről.

A szigorú és domináns apa mellett egy elfogadó, szeretetteljes anya pozitívan formálhatja a gyermek személyiségét és istenképét. A feltétel nélküli szeretet megélése elvezet az agapé szeretet megértéséhez. „Ahogyan az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket” (Ézs 66,13) – tárja eléink az isteni szeretet mélységét a Biblia.

Mai társadalmunkban azonban nem annyira a domináns apa, hanem az apa-hiány hat torzítóan nemcsak a gyerekek személyiségfejlődésére, hanem az istenkép alakulására is. Minden harmadik házasság válással végződik, sőt manapság már válás sem kell ahhoz, hogy a gyerekek apa nélkül nőjenek fel, hiszen a fiatal párok össze sem házasodnak. A magányos anya rendkívül nehéz feladatot végez: anya és apa egy személyben, pénzt keres, háztartást vezet, gyereket nevel, erejét megfeszítve küzd családjáért. Amikor a túlzott feszültség összegyűlik és robban, a gyermek lesz a villámhárító. Az anya bűntudatát igyekszik kompenzálni: kényeztet, megenged, tárgyakkal halmoz el, ugyanakkor gyakran érzelmileg túlterhel. Az apa nélkül felnövő fiú számára hiányzik a férfi-modell, és így torzulhat az apakép és az istenkép is. Az is gyakori, hogy ha a család együtt is marad, az apa másod- és harmad állásai miatt alig van jelen a gyerekek életében, így lényegében csak az anya neveli a gyerekeket. Ehhez társul még az is, hogy a nők munkavállalása miatt a gyerekek bölcsődébe, óvodába, napközibe kerülnek, ahol szintén kizárólag nőkkel találkoznak. A fiúknak nincs segítségük az öazonosságuk megtalálásában, így gyakrabban léphetnek fel lelki zavarok. Apa-hiány esetén természetesen a lányok fejlődése is féloldalasra sikerülhet, esetleg torzulhat a férfiakhoz való viszonyuk.

Személyiségfejlődésünkben túl kell jutnunk a konkrét apa vagy annak hiánya feldolgozásán. El kell jutnunk egy mélyebb, örök emberi dimenzióig. Az Istenről bennünk élő öskép segítségével eljuthatunk a valóságos istenképhez, a valóságos Istenhez. Ha Őt megtaláljuk,

Kitekintő

nem kell többé árváknak, félárváknak, elhanyagoltak, elhagyatottak lennünk, mert Ő lehet életünk irányítója. „Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok” (Ján 14,19) – olvashatjuk Jézus ígérését a Bibliában.

Pszichológusként, állami gondozásba (nevelésbe) vett gyermekekkel foglalkozva, gyakran kellett olyan esetekkel találkoznom, amikor a szülők jellege vagy életmódja távolról sem volt követendő modell a gyerek számára. Az elhanyagoló, gyereket „eldobó”, bűnöző, deviáns, alkoholista, prostituált szülő torz mintát nyújt. Az ilyen szülők gyerekeinek a szülőképe kivétel más tekintélyszemélyekre, a társadalomra és Istenre is. Ebből számos probléma keletkezik az önazonosság megtalálása és a beilleszkedés területén egyaránt. Isten ígéretei segítségével azonban még ezek a súlyos terhek is átdolgozhatók, ha megértjük, hogy Ő nem olyan, mint egy rossz szülő, hanem a legjobb szülőnél is sokkal-sokkal különb: „Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? Ha mások megfeledkeznenek is, **én nem feledkezem meg rólad!** Íme, tenyerembe véstelek be, szüntelen előttem vannak falaid.” (Ézs 49, 15-16)

dr. Kálmánchey Márta

Gyerekhétén

Párizsban

Táborelőkészítés

Szó-széke volt

„Felment a hegyre és miután leült odamentek hozzá tanítványai.” (Mt 5,1)

Szó-széke volt a hegyoldal.
Szóhoz, asztalhoz le kell ülni,
hogy ne lehessen szemeit sem,
s egymás szemét sem elkerülni.

Kovács Tibor

A keresztyén gyermeknevelés hepehupás ösvényein

A keresztyén gyermeknevelés varázsszó. Hívő házaspárként, leendő keresztszülőként, pályakezdő óvodai és iskolai pedagógusként, gyermekórai szolgálatra készülőként, tartozunk bármely felekezethez is, életünk nagy vágyaként mormoljuk magunkban e kifejezést. Nagyszerű terveket vázolunk fel, nevelőként tanévekre, szülőként évtizedekre szóló álmaink vannak, és táblázatokba rendezett, színes segédanyagokkal bővített programban bontjuk ki mindazt, amit e varázsszóban sejteni vélünk. Egészen addig, amíg az első gyermekünk meg nem születik, amíg az első nebulót meg nem látjuk a maga valójában. Ekkortól már csak idő, vérmérséklet, őszinteség és humorérzék kérdése, hogy mikor ismerjük be lehajtott fővel: a szépen hangzó kifejezés oximoron. Feloldhatatlan ellentét van a jelző és a jelzett szó között, amire utal, nem is létezik. Épp olyan, mint a kecses orrszarvú, a tévedhetetlen futballbíró, a nagyvonalú parkolóőr vagy a racionális munkaszervezés. Merthogy a keresztyén gyermeknevelés nemcsak a pusztá gyermeknevelés kanyargós ösvényénél, hanem az addigi keresztyén élet rögzös útjánál is hepehupásabb. Annyira fārasztó ezen járni, hogy sokszor észre sem vesszük, már rég letértünk róla, pihenni. Adrian Plass azt mondja az *Egy kegyes kétbalkezes naplójában*, hogy „nagyon jó keresztyén lennék, ha időnként nem zavarnák meg mások az életemet”. Mi, szülők és nevelők, jól tudjuk: a szent élettől leginkább éppen azok a fránya gyerekek térítenek el. Kihoznak a sodrunkból, kiabálásra, következtetlenségekre, elvtelen kompromisszumokra, érzelmi zsarolásra,

templomkerülésre, az instant kakaópor mennyiségéről való füllentésre, a „szépen imádkozók” értékelésére, a hetek óta ki nem javított dolgozatok „otthon felejtésére”, a hittanórákon felbukkanó bibliai ellentmondások gyors elkenésére kényszerítenek bennünket.

Immár nemcsak keresztyén nevelőként, hanem szülőként is személyesen tapasztaljuk a boldog rögválóságot feleségemmel: egy közel négy éves gyermekkel és egy három hónapos csecsemővel az életünkben. Kollégáinkhoz, szülőtársainkhoz hasonlóan néha már-már mi is azt mondogatnánk, hogy mennyire naivak vagyunk. Miért is nem adjuk fel a keresztyén nevelésbe vetett hitünket, s nem kezdjük el végre gyermekeink számára kidolgozni az *életre való tanítás* nemzetközi szinten is versenyképes projektjét?

Talán azért nem, mert ha a varázsszó oximoronnak is hangzik, ha úgy is tűnik, hogy a valóságban nem létezik, csupán vágyainkban és terveinkben él, mi, hívő szülők és nevelők mégis tudjuk, hogy Isten nem a létezőkre, hanem a láthatatlanokra tekint. Végtelen kegyelme, fel-foghatatlan hatalma és kellő humora van ahhoz, hogy a hepehupás ösvényen való csetlő-botló járásunkat képes megáldani, és sokszor ügyetlen, következtelen és nem túl biblikus nevelésünk ellenére Krisztus követővé tudja tenni gyermekeinket, tanítványainkat. Sőt, ami még nehezebb, minket, szülőket, nevelőket is.

Az elkövetkező hónapokban ilyen és ehhez hasonló kérdésekről lesz szó e hasábon, félig humoros, félig komoly formában.

dr. Fazakas Gergely

Keresztrejtvény

I	A rossz tanácsadó	II	Női név becézve Agy	Pál írt levelet ide	Diszes Híres oroszlán	Négyel!	Odafigyelés, figyelem ang. A
Juhok hodálya							
A lélek gyümölcse							
			Meg- talál észre- vesz				
Római köszön- tés			Harma- dik ko- ordináta	Osztrák autó Párt- fogónk	Dagi egyne- mű betűi		
		Hely rag pár	Egyesült államok Férfi ruha		Orosz paraszt- tal Tonna	Amper Ádám fia	
Testté lett	Öt hirdet- jük						
					Bámul (ford.) Mo.-i hegycsúcs		
Megéle- sítette Vízi növény	Egyházi zenész Fárad						
			Oxigén Férfinál X	Három; előtag No lám		Vitamin, a vér- alvadást segíti	Jézus itt csodát tett Kis tyúk
Istent dicsőítik			Bibliai hegy Darabok ra szed				
Feltéte- les mód jele							
Ezerszer							
Nándor, hajós		K					
		Kálium klorid Jön ang.					
Énekes						Egy A4-es papír Esz 3sz	Áram- erősség jele

MEGFEJTÉS: I-II. JÉZUS SZAVAI A TANÍTVÁNYOKRÓL

Készítette: Ötvös Csaba

„Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm. Fűves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért.”

(Zsolt 23,1-3)

Gyerekhéten

„Az Egyház megújulása Isten műve, amely oly kevésbé függ az emberek elvárásaitól, mint a fel-támadás vagy más hasonló csoda.”

Kálvin János

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a Szírvány is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szírvány –

a Debreceen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: REXPO Kft.

17. évfolyam 7. szám

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917

Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Július 12. Karasszon Dezső orgonál, Nagy Csaba Zoltán oboázik.

Július 19. 16 órától a Füredi úti templomban orgonaszentelés Dr. Karasszon Dezsőné Nagy Márta emlékére. Igét hirdet Dr. Bölcskei Gusztáv, Karasszon Dezső orgonál, oboán közreműködik Sándor Tímea.

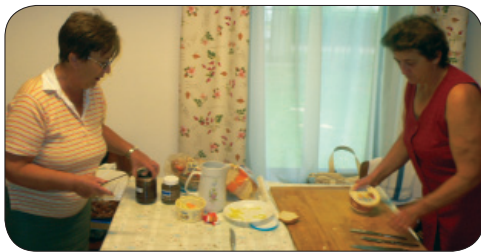
Júl. 26. Jäger Éva énekel, Tokodi Gábor lanton játszik.

Aug. 2. Szabados-Szabó Bernadette énekel, Karasszon Dezső orgonál.

Aug 9. Gyűlvézi János orgonál.

Aug. 16. Karasszon Dezső és Martos László zongorázik.

Aug 26. Tabajdi Ádám orgonál.

Gyerekhéten

Imádkozzunk...

- ♦ a gyülekezet lelki épüléséért,
- ♦ tagjaink nyári lelki töltődéséért.